

Zitting 1975-1976

13 906

Verdrag houdende wijziging van een aantal bepalingen van het Protocol betreffende de statuten van de Europese Investeringsbank; Brussel, 1 juli 1975

Nr. 1

Ter griffies van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen 4 mei 1976. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens een of beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 3 juni 1976.

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 28 april 1976

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij de Nederlandse tekst over te leggen van het op 10 juli 1975 te Brussel tot stand gekomen Verdrag houdende wijziging van een aantal bepalingen van het Protocol betreffende de statuten van de Europese Investeringsbank (Trb. 1975, 119)¹.

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
M. van der Stoep

¹ Nedergelegd op de bibliotheek ter inzage van de leden.

TOELICHTENDE NOTA

De statuten van de EIB zijn vastgelegd in een Protocol behorende bij het EEG-Verdrag (Trb. 1957, 91, blz. 130 e.v.).

In de statuten is de rekeneenheid van de EIB, in artikel 4, eerste lid, tweede alinea, tot nu toe in goud gedefinieerd, terwijl in artikel 7, derde lid, regels worden gegeven voor de omrekening van de rekeneenheid naar nationale valuta's.

Het verdrag beoogt deze situatie in die zin te veranderen dat het definiëren van de rekeneenheid, alsook het vaststellen van de omrekeningsmethode van rekeneenheid naar nationale munt en vice versa, voortaan wordt overgelaten aan de Raad van Gouverneurs van de EIB, die over een daartoe strekkend voorstel van de Raad van Bewind met eenstemmigheid besluit. Hierdoor zal het in de toekomst niet nodig zijn voor eventuele verdere wijzigingen in de definitie en in de omrekeningsmethode de statuten te wijzigen en die wijzigingen aan parlementaire goedkeuring te onderwerpen. Deze opzet is naar ons oordeel aanvaardbaar gelet op het technische karakter van deze materie en de procedurele waarborgen welke de unanieme besluitvorming biedt.

Het ligt in de bedoeling om in het kader van de EIB over te gaan van de in goudgewicht gedefinieerde rekeneenheid en een op goud (-gewicht) -pariteiten gebaseerde conversie naar een nieuwe Europese rekeneenheid als hieronder beschreven.

De thans geldende methode heeft met het optreden van zwevende wisselkoersen tot zeer irrealistische resultaten geleid. De conversie op basis van de goudpariteiten leidde bij voorbeeld tot het resultaat dat de rekeneenheid in guldens omgerekend nog steeds op f 3,62 werd gewaardeerd, terwijl de tegenwaarde bij voorbeeld in lire uitgedrukt neerkwam op lire 625. De feitelijke koersverhouding van gulden en lire wijkt daarvan echter sterk af. Zo vertegenwoordigde lire 625 op 1 september 1975 een bedrag van ongeveer f 2,46. Ook voor andere munten bestonden dit soort afwijkingen.

Dit had tot gevolg dat de boeken en de jaarrekening van de Bank in toeneemende mate aan kritiek blootstonden, omdat deze waren gebaseerd op conversies aan de hand van achterhaalde koersen.

De standing van de EIB op de internationale kapitaalmarkt dreigde hiervan de weerslag te ondervinden. Deze overweging heeft ertoe geleid dat de Raad van Gouverneurs heeft goedgekeurd dat de EIB, vooruitlopend op formele aanvaarding van de statutenwijziging, reeds haar jaarrekening 1974 zou presenteren met gebruikmaking van de nieuwe rekeneenheid. Deze situatie heeft een voorlopig karakter.

Wanneer de statutenwijziging haar beslag zal hebben gekregen zal dit mede tot consequentie hebben dat er vorderingen of schulden van lid-staten ontstaan, evenals nu het geval is ingevolge de huidige valutagarantie op het gestorte kapitaal. Hieromtrent is overeengekomen dat deze zullen worden afgewikkeld bij de eerste storting van nieuw kapitaal die volgt op de afronding van de ratificatieprocedures. Ter toelichting diene hier dat storting van kapitaal geschiedt in nationale munt, ter tegenwaarde van het verschuldigd bedrag in rekeneenheden waarbij de berekening van die tegenwaarde is geschied op basis van de oude pariteit. Toepassing van de nieuwe rekeneenheid houdt in dat landen wier munt ten opzichte van de oude pariteit feitelijk in waarde is gestegen, zonder dat de officiële pariteit is aangepast, te veel hebben betaald, gemeten in rekeneenheden. Het omgekeerde geldt vanzelfsprekend voor landen waarvan de munt relatief feitelijk in waarde is gedaald. Gezien de feitelijke waardeverhoging van de gulden sinds 1971 ontstaat voor Nederland een vordering op de Bank welke op 31 december 1974 3021 320 nieuwe rekeneenheden beliep. Zo ontstaan ook voor Duitsland, België, Denemarken en Luxemburg vorderingen op de EIB. Daarentegen heeft de Bank vorderingen op Frankrijk, Verenigd Koninkrijk, Italië en Ierland, landen waarvan de munt in de afgelopen periode feitelijk in waarde is gedaald.

Inzake de Europese rekeneenheid moge in dit bestek worden volstaan met de volgende toelichting. De waarde van de nieuwe rekeneenheid wordt krachtens de statutenwijziging gedefinieerd als de waarde van de optelsom van:

Duitse mark (DM)	:	0,828
Pond sterling (£)	:	0,0885
Franse frank (Ffr.)	:	1,15
Lire	:	109,—
Nederlandse gulden (f)	:	0,286
Belgische frank (Bfr)	:	3,66
Luxemburgse frank (Luxfr.)	:	0,14
Deense kroon (Deense kr.)	:	0,217
Ierse pond (Ierse £)	:	0,00759

De waarde van deze (fracties van) munten wordt ontleend aan de valutamarkt. Met de ontwikkelingen op de valutamarkt varieert eveneens de waarde van de rekeneenheid. Omdat negen munten elk slechts voor een fractie de waarde van de nieuwe rekeneenheid bepalen worden feitelijke waarde-stijgingen of -dalingen slechts gedeeltelijk doorgegeven in de waarde van deze rekeneenheid. Daarbij komt nog de mogelijkheid dat tegengestelde ontwikkelingen van individuele munten elkaar geheel of gedeeltelijk compenseren. Deze opzet heeft derhalve als voordeel een zekere stabiliteit van de waarde van de rekeneenheid.

De omrekening van de nieuwe rekeneenheid naar nationale munt vindt plaats door de marktwaarde van het beschreven «mandje» met negen valuta's te vergelijken met de marktwaarde van de gewenste valuta. Voor de gulden op 1 september 1975: 1 rekeneenheid = f3,15289.

Wij zijn van mening dat op deze wijze een aanvaardbare aansluiting is verkregen bij de Europese economische en financiële realiteiten.

Evenals het Protocol betreffende de Statuten van de Europese Investeringsbank zal het onderhavige Verdrag, voor wat betreft het Koninkrijk, alleen gelden voor Nederland.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
M. van der Stoep

De Minister van Financiën,
W. F. Duisenberg